

Lita aldrig på en Oos

- En novell i Permaneo Humanus universumet -

Av Daniel Ygrelius

Plötsligt hördes ett ljud från en box på kontrollpanelen och en röd lampa blinkade till i den mörka cockpiten.

Sonjj Frak vaknade upp ur sin djupa sömn och stirrade yrvaket på objektet som kallade på hennes uppmärksamhet.

-”Hmm... Äntligen framme.” sa hon yrvaket och tryckte in en knapp på instrumentpanelen framför sig som aktiverade skeppets autopilot. ”Skönt att man snart får sova i en riktig säng för en gång skull.”

Hon reste sig upp med en gäspning och sträckte på sig.

-”Dags att informera de andra och förbereda lasten.” sa hon trött och gick ut därifrån. Sonjj Frak var en Bolirok som kom från planeten Bol-shaa. Deras kultur var unik på det sättet att honorna var långa och muskulösa av sig och detta gjorde dem till den framstående livsformen där.

Bol-shaa låg nämligen nära en blå stjärna och det gjorde att klimatet på planeten var mycket oförlåtligt.

Den enorma hettan från deras sol gjorde att stora delar av deras civilisation låg djupt under marken och detta gjorde att de hade utvecklat ett mycket bra mörkerseende.

Honorna hade en djup, vinröd hudfärg och var nästan två meter långa. De var naturligt härdade från det hårda klimatet och kunde anpassa sig till de mest krävande omständigheterna utan några problem. Ögonen var kristallblåa och när en bolirok befann sig i mörka omgivningar började deras ögon lysa starkt. Detta är inte allt och bakom de speciella ögonen dolde sig telepatiska egenskaper som hjälpte till att göra dem till den dominanta livsformen på planeten.

Hanarna, i sin tur, hade samma hudton som honorna fast var kortare och betydligt blekare. De saknade de telepatiska krafterna som honorna hade och var inte så starka av sig.

Det enda de dög till i deras kultur var att befrukta honorna, ingenting annat.

Just denna dynamiken och det faktum att honorna var den dominanta livsformen på Bol-shaa delade stora likheter med civilisationen som fanns på den avlägsna planeten Kortaar.

Sonjj kände sig exalterad inombords under tiden som hon gick igenom skeppet. Detta berodde på att hon och de andra precis hade kommit fram till en av de mest mytomspunna platserna i galaxen, nämligen den enorma nöjeskupolen Kva’um Doo.

På det universella språket, Batonn, betydde Kva’um Doo ungefär ’Platsen där vackra och framgångsrika livsformer kan tjäna mycket krediter och para sig utan några problem.’

Till denna plats lockades individer av alla dess slag. Spelare, svindlare, älskare, mördare, kända holo-skådespelare, efterlysta men framför allt musikälskare. Denna plats var nämligen mycket känd för sin musikscen och oerhört kända artister uppträdde här på en regelbunden basis.

Koloob Tri’ss, som var en av de mest kända sångerskorna i galaxen, var ute på sin långa turné och ikväll skulle hon uppträda i en av de största nöjeskupolerna på stationen.

Själva stationen var enorm och överallt fanns det hotell, spelrum, konserthallar, restauranger, hologram-biografer, parningsområden och allt nästan exploderade i ett hav av glittrande elegans och färgsprakande neon.

Sonjj väckte sin besättning och påminde dem att skynda på med lastningen. Hon ville bli klar med allt det tråkiga pappersarbetet så fort som möjligt så hon kunde frotera sig med de rika och berömda i galaxen.

Det var extra noga att allt gick korrekt till nu för tack vare konserten med Koloob Tri’ss var säkerheten på stationen högre än normalt.

Looloo Caps kom fram till henne och visade upp ett brett men oljigt leende. Han förklarade stolt att han var den som var först färdig med lastarbetet och frågade om han kunde göra någonting mer för henne.

Sonjj suckade en aning över detta för Looloo Caps var lite speciell. Han var en Oos och de var okända för att alltid försöka fjäska in sig med auktoriteter av alla dess slag. Han var ganska överviktig av sig och liknade mer en vandrande kägla av dallrigt kött som protesterade i varje rörelse. Huden var blöt och täcktes till stora delar av sekret från svett och andra oidentifierade kroppsvätskor som fick de flesta att rygga bakåt av avsky.

Ingen Oos som Sonjj hade träffat under sin livstid hade någonsin stått upp för dem själva utan alla var på samma sätt, nämligen oerhört sluga och falska av sig.

Looloo stirrade hoppfullt på henne med två, stora ögonglober som liknade dem på en fisk och förväntade sig någon form av beröm.

-”Ja, ja. Det var bra gjort, Looloo.” suckade hon trött och sträckte på sig. ”Är du snäll och samlar ihop mina accesspapper så vi inte blir arresterade på fläcken.”

Han nickade inställsamt åt henne medan hans gummiaktiga mun sprack upp med ett kraftigt leende.

Ungefär fyrtio minuter senare var lastningen klar och papperna lämnades in hos en av vakterna på incheckningsstationen. Allt gick smort till och ingen där stirrade misstänksamt på Sonjj eller hennes besättning.

Det som väntade dem nu var tre dagar där alla bara kunde slappna av och njuta av en mycket välförtjänt semester.

Uppdraget de precis hade slutfört hade varit oerhört påfrestande för henne och hon rös till inombords när hon tänkte på det.

De hade precis kommit från planeten Grishh-Ta-Dorr där de hade levererat en last med olagliga Gunnda-ägg till kungen i den södra provinsen. De hade fått en halv miljon i Daal-plaketter för arbetet och det behövdes om de skulle kunna njuta av en tredagars semester på Kva’um Doo.

Plaketterna var valutan som användes på Grishh-Ta-Dorr och de var dessutom mycket eftertraktade på Kva’um Doo eftersom de kunde användas som spelvaluta där.

För att de skulle kunna få tag på äggen i första taget hade de varit tvungna att åka till planeten Sloh i närheten av S’ro-sektorn.

Detta var en relativt ointressant plats i galaxen om det inte hade varit för det faktum att det var här som de enorma Gunnda-larverna levde.

De var tjocka med en omkrets på runt tio meter och de kunde uppnå en imponerande längd på flera hundra meter.

Larverna, som var oerhört glupska av sig, åt allt i sin väg så Sonjj och hennes besättning hade varit tvungna att vara mycket försiktiga när de befann sig i deras territorium.

Förutom detta var de oerhört vaksamma om äggen de lade och de gick endast att finna djupt nere i fuktiga grottor på planeten.

Sloh var den enda planeten i galaxen där larverna levde och på grund av detta var de fridlysta och att stjäla deras ägg var olagligt.

Detta hade gjort att priset på gunnda-ägg var skyhöga och det gjorde dem oerhört värdefulla och eftertraktade på den svarta marknaden.

Sonjj och de andra lyckades ta sig hela vägen till äggen utan att bli upptäckta av vare sig larverna eller säkerhetsstyrkorna som regelbundet patrullerade i närheten av planeten.

Nu återstod det bara att stjäla äggen och det hade varit en lätt match om det inte var för det faktum att larverna täckte äggen med sin egna avföring.

Anledningen till detta var för att skydda äggen från rovdjur och att ge dem tillräckligt med värme så de kunde kläckas.

Under lång tid kämpade sig smugglarna igenom den svarta och illaluktande sörjan och till slut hade de lyckades få ta på tio ägg. Det kanske inte låter så mycket men varje ägg vägde över tvåhundra kilo och var lika stora som Sonjj själv.

Inte långt efter deras avfärd från Sloh hade stölden av gunnda-ägg upptäckts av säkerhetsstyrkorna och de hade på något underligt sätt lyckats koppla ihop Sonjj Frak till den olagliga handlingen.

Detta hade gjort henne efterlyst i stora delar av galaxen och orsakat mycket besvär för Sonjj och hennes besättning.

Hon hade länge funderat på hur de lyckades lista ut hennes inblandning i allt det här och för en kort stund fruktade Sonjj att hon hade en spion bland manskapet.

-”Äsch! Det är ju bara dumheter.” tänkte hon och skakade av sig tanken med en lätt huvudskakning.

Nu när uppdraget äntligen var genomfört var hon trött och sur och varje gång hon andades kände hon av den fruktansvärda stanken från larvernas spillning.

Hon stängde ögonen och producerade en djup suck.

Efter allt det här skulle hon verkligen ta tillvara på alla tillfällen och bara njuta, speciellt på en sådan exotisk plats som Kva’um Doo.

Efter att Sonjj och de andra hade acklimatiserat sig något gick alla till sina respektive rum och gjorde sig i ordning för kvällens festligheter.

Väl inne i sitt rum slängde Sonjj av sig sina illaluktande kläder och granskade sin muskulösa men slanka kropp. Ett tunt lager av svett och avföring täckte den vinröda huden och hon gjorde sig redo för en mycket efterlängtd dusch.

Under tiden som de varma vattenstrålarna masserade hennes nakna kropp lade hon märke till någonting. En lång rad av oerhört exklusiva produkter fanns till hennes förfogande i duschen. Bland dem fanns Kva’um Doo’s egna märke ’Boh-Bah Biss’ som luktade sött och underbart och effekten från det var ungefär som en explosion från en fusionsgranat korsat med en orgasm.

Hon blev dock väldigt förvånad att de hade Sarukah Bas ökända parasit-shampoo bland de vackra flaskorna.

Det senare innehöll mängder av små, köttätande parasiter som gjorde kroppen ren och mjuk men den var mest känd för att vissa raser kunde dö av denna rengöringsprodukt. Detta för att parasiterna åt sig igenom deras hy och åt upp dem inifrån och orsakade dem en oerhört smärtsam död.

Sonjj kände sig inte speciellt äventyrlig av sig idag, även om hon hade kämpat sig igenom metervis av gunnda-avföring, så hon valde ett annat och mer harmlöst shampoo-märke och gjorde sig ren och fräsch för kvällen.

Efter den behövliga duschen torkade hon av sig och tog på sig sin aftondress. Denna såg mycket lyxig ut med hundratals spegelliknande fragment som glittrade glamoröst i rummet. När hon var klar kontrollerade Sonjj sin dolda plasmaskjutare som hon hade spänt fast på insidan av låret för man kunde aldrig vara för säker. Även på Kva’um Doo fanns det individer som man helst skulle vilja slippa möta i ett berusat tillstånd.

Till denna skaran räknade hon rasen Carper som var kända för deras extremt labila humör.

Om en carper blev aggressiv när den var berusad var den tvungen att döda någonting för att kunna bli lugn igen och den skulle inte ge sig förrän dess blodtörst hade stillats.

Sonjj rös till men skakade snabbt av sig alla tankar om carper eller gunnda-avföring och gick ut i hallen utanför för att möta upp de andra.

Resten av manskapet var redan där och såg förväntansfulla ut och när alla hade samlats gjorde de upp en plan för kvällen.

-”När vi har kommit ner till spelområdet får ni göra vad ni vill så länge ni håller er ur trubbel.” sa Sonjj bestämt och stirrade på alla med en sträng blick. ”Vi vill inte hamna i klorna hos säkerhetsvakterna här. Speciellt inte med tanke på att jag numera är efterlyst i större delen av galaxen efter vårt senaste uppdrag.”

Hon pausade för dramatiskt effekt och fortsatte efter en stund:

-”Skall ni spela så gör det förnuftigt, inga höga insatser eller nått i den stilen och skulle det hända er någonting så tryck in alarmknappen på er interna sökare så kommer någon av oss till er. Har alla förstått?” frågade hon och fick unisont positiva nickar som svar.

Efter att planen var klar gick de i samlad trupp mot en av hissarna i den milslånga korridoren. Golvet de gick på bestod av en röd heltäckningsmatta och den gav fingrarna en statisk laddning alldeles för lätt när de vidrörde alla former av metall.

Väggarna, i sin tur, var täckta av guld och silver och vackra ornament prydde sidorna på varje dörr och ingång i korridoren.

Två breda och exklusiva hissdörrar öppnades med ett fuktigt väsende och de klev in. Hon tryckte på en knapp och hissen for snabbt ner till marknivån där alla spelhusen i det distriktet befann sig.

Insidan av hissen hade en fräsch doft och musik, i form av Koloob Tri'ss senaste hits, spelades i högtalarna.

Framför besättningen tog en stor glasvägg vid som sträckte ut sina exklusiva dimensioner för dem och utanför kunde de se, framför ett hav av stjärnor, hur stor rymdstationen faktiskt var. Längre bort på stationen kunde de ana stora hangarer där olika farkoster reparerades. På ett annat område parkerades allt ifrån enorma lyxjakter till sportiga Jeer'dann-jägare som tillhörde den mest välbärgade av eliter.

Sonjj spanade vidare och såg hur de mörka reparationshallarna lystes upp av myriader, oregelbundna svetsblixtar som stack till i ögonen.

Ett tjugotal fraktskepp färdades mellan de olika distrikten och aktiviteten på stationen var på topp.

På en sidan av stationen såg de hur stora kanontorn var uppsatta och dessa skyddade Kva'um Doo mot pirater så att gästerna där kunde känna sig trygga och spendera mycket krediter utan att behöva oroas sig.

Precis när sällskapet hade vant sig vid utsikten ersattes den plötsligt av kala metallväggar som for förbi utanför med en rasande fart och det blev alldeles mörkt i hissen.

Sonjjs kristallblåa ögon lyste genast upp i mörkret och hon tittade sig omkring på de andra och log smått.

Kort därefter hördes ett mjukt datorljud i högtalarna och hissen hade nu nått fram till sin slutdestination.

I samma ögonblick öppnades dörrarna för dem och sällskapet tog sig ut i lobbyn utanför. Med omedelbar verkan kom de ut i ett kaotiskt gytter där livsformer från galaxens alla hörn syntes och hördes.

Det första intrycket var mycket överväldigande för dem och ingen i besättningen hade sett så många raser och individer samlade på ett och samma ställe.

I havet av livsformer lade de märke till Bizzlos från Urai-systemet, Jabber'dans från Dekanebulosan och ljusskygga svindlare av alla dess slag och rastillhörigheter.

Till en början kände sig Sonjj desorienterad i folkvimlet och visste inte riktigt vilken väg hon skulle ta men efter att ha sett den starkt upplysta entréskylten till en av de kända nöjeskupolerna längre bort var hon på rätt spår igen.

Hon hojtade till och gestikulerade till de andra att de skulle följa efter henne.

Väl inne i den första kupolen möttes de av högljudd dansmusik kombinerat med ljuseffekter från lasrar och kristaller som skapade en atmosfär av sällan skådat slag.

Ett mindre dansgolv befann sig mitt framför dem som gav en efterlängtd försmak av kvällens aktiviteter.

Med en självsäker gångstil gick Sonjj fram till en av de många bardiskarna i närheten och beställde en drink för att komma i rätt stämning.

Hon såg hur bartendern rörde sig stressat för att hinna servera alldeles för många drinkar till irriterade och förfriskade gäster fastän den hade sex armar som arbetade konstant.

Medan hon studerade bartendern upptäckte hon någonting intressant. En tung plasmaskjutare befann sig säkert undagömd under disken och hon hoppades att deras vistelse på Kva'um Doo skulle fortgå utan några problem.

Efter en lång stund fick Sonjj den välbehövliga drinken hon hade beställt och med den i högerhanden vände hon sig om och studerade dansgolvet.

Det hände inte så mycket där än och alla visste att den riktiga underhållningen gick att finna längre in i nöjeskupolen så Sonjj svepte sin drink och gick mot en av utgångarna längre bort. Under tiden gick Looloo Caps bort mot en av spelborden som låg lite dolt bakom ett hörn och prövade lyckan där.

Det var många som hade samlats där och det som erbjöds var ett mycket populärt spel som bar namnet Q'ranggo.

Detta spel gick ut på att man hade en liten boll i sin hand som man skulle träffa ett litet hål i väggen med.

Hålet, i sin tur, ändrade position efter ett par sekunder så man var tvungen att vara snabb om man skulle lyckas.

Bollen var även utrustad med en elektrisk laddning. Om man väntade för länge utan att göra någonting gav den ifrån sig en kraftig stöt så att man tappade den och då förlorade man på så sätt sin spelomgång. Man fick spela så länge man träffade hålet med bollen och inte tappade den.

Samlingen runt Q'ranggo-bordet var just nu i extas för insatserna var skyhöga eftersom personen som spelade var känd för sin oerhörda skicklighet i spelet. Det fanns de som var dumma nog att ge sig på en utmaning med mästaren men det ändrade ingenting. Alla förlorade de snabbt och förnedrande enkelt.

Hucca D'nacle, som spelaren hette, var en individ som Looloo kände igen väl.

Looloo kände att han minsann hade det som krävdes för att vinna och plöjde nonchalant igenom skaran för att utmana mästaren. Väl framme presenterade han sig själv med ett slugt leende och utmanade honom till ett spel.

Den senare trodde knappt sina egna ögon och sneglade misströstande på Looloos naiva glober till fiskögon. Ooser var ju kända för sin oljiga personlighet och efter en stunds funderingar gick Hucca med på utmaningen.

Spelet började på 50 000 daise och först nu kände sig Looloo lite obekvämt med tanke på att han bara hade runt 10 000 daise på sig. Han skakade snabbt av sig alla osäkra tankar och sträckte på sig. Han kunde inte förlora. Han var ju mycket bättre än Hucca. Det var det definitivt ingen tvekan om.

Ett par smärtsamma minuter senare hade Looloo förlorat över 60 000 daise och med en svart känsla inombords bävande han för framtiden. Hur, i all sin dar, skulle han ta sig ur detta? Plötsligt såg han en stor och respektingivande säkerhetsvakt som patrullerade en bit längre bort.

Looloo andades tungt och fick en idé. Om han tog sig bort till polisen och berättade om sina problem skulle han säkerligen få hjälp att ta sig ur knipan som han precis hade försatt sig i. Denna filosofi delade inte Hucca som knackade honom hårt på axeln och krävde sin betalning på 68 950 daise.

Looloo rycktes tillbaka till den krassa verkligheten och blev genast rädd och ynkelig av sig.

-”Öhh! J-jo, just det... Du får ursäkta mig medan jag hämtar ut din vinst i kreditmaskinen d-där b-borta. V-vänta här så s-skall jag genast ordna det.” stammade han ängsligt.

Han blev beviljad att göra just det och Looloo skyndade bort mot konstapeln så diskret han bara kunde. Väl framme producerade han ett osmakligt leende av den värsta sorten och sträckte ut armarna åt sidorna.

-”Ah, god kväll, konstapeln. Jag heter Looloo Caps och är en mycket skötsam individ. Nu är det så att jag är skyldig Hucca D’nacle där borta 68 950 daise. Kan inte du säga till honom att jag inte behöver betala, hmm?”

Konstapeln stirrade förbluffat på Looloo och skakade krasst på huvudet.

-”Bah! Ni Ooser är ju helt värdelösa.” röt han med gift i varje stavelse. ”Ni försöker hela tiden att fjäska med auktoriteter. Det enda ni duger till är slavarbete, inget annat. Era förbannade Kreetloons!”

Looloo blev helt förkrossad över att hans plan att bli vän med polisen snabbt gick i kras. Han ville ju att konstapeln skulle gilla honom. Plötsligt fick han en ny idé.

-”Eh, herr konstapel. En välkänd smugglare befinner sig här på Kva’um Doo. Intresserad, hmm?” flinade han självsäkert.

Denna planen funkade och polisen blev genast intresserad och uppmanade honom att fortsätta.

-”Bara om du tycker jag är en duktig Oos och hjälper mig så jag slipper betala min skuld till Hucca D’nacle.” krävde Looloo med ett slugt leende.

Efter en positiv nickning från vakten fortsatte han.

-”Det är nämligen så att Sonjj Frak är här. Jag vet detta för jag ingår i hennes besättning.”

Han skulle precis fortsätta att göra sig märkvärdig över detta när han plötsligt blev avbruten.

-”Sonjj Frak!” röt konstapeln bestämt och sträckte på sig. ”Visa mig genast var hon är någonstans.”

Samtidigt, längre bort, såg Hucca hur Looloo och en stor poliskonstapel var på väg bort ifrån honom. Han blev naturligtvis upprörd över detta och skyndade genast fram till Looloo.

-”Du tror väl inte att du slipper undan din skuld, Oos.” väste han hotfullt.

-”Ha! Jag behöver inte längre betala dig.” snäste han och förde nonchalant upp näsan i vädret. ”Jag har polisens skydd, så det så.”

Konstapeln hörde detta och vände sig mot Hucca D’nacle.

-”Är det denna Oos som är skyldig dig 68 950 krediter?”

Hucca svarade på frågan med en positiv nickning och konstapeln sneglade på Looloo med ett nöjt leende.

-”Du kan ta Looloo och göra vad du vill med honom efter att han visat mig var Sonjj Frak är någonstans.” sade han och skrattade hånfullt.

En normal person hade vägrat samarbeta vid det här laget men eftersom Looloo var en Oos och polisen hade så hög auktoritet var det omöjligt för honom att motstå. Sökandet påbörjades.

Tio minuter innan hade Sonjj gått iväg till en annan del av nöjeskupolen. Hon navigerade graciöst mellan de berusade gästerna och kom så småningom in i en dunkel gång.

Det enda ljus hon kunde se där var horisontella rader av dov belysning längs med väggarna. Hennes ögon började lysa igen och hon saknade ner på farten.

En bit längre fram blev en berusad, tvåbent varelse utslängd från ett av musikrummen där flera dansgolv befann sig.

Entrén som personen låg vid gapade öppen och gav ifrån sig ett starkt ljus som blinkade intensivt. Sonjj blev nyfiken på vad som befann sig där inne och begav sig genast dit.

Hon stod vid dörröppningen och kikade in och det enda hon såg var en vägg av vit rök som badade i ett pulserande, koboltblått sken.

Hon gick in i i rummet i takt till musiken och tittade sig omkring.

Sonjj blev lite besviken av den intetsägande synen och skulle precis gå därifrån när mörka och biffiga skepnader plötsligt gjorde sig synliga i dimman. De rörde sig slött och ryckigt och misslyckades fatalt att dansa i takt till musiken. Hon höjde på ena ögonbrynet och ryggade tillbaka när hon insåg vilka de storvuxna varelserna var.

-”Carper! Och de är berusade.” flämtade hon och letade snabbt efter utgången.

Hon trevade genom dimman så diskret hon kunde och gjorde allt för att inte bli upptäckt av de berusade carperna.

Hon sneglade bakom sig och märkte till sin lättnad att ingen hade upptäckt hennes närvaro där.

Sonjj pustade ut och fortsatte mot utgången med blicken fortfarande fäst bakom sig när hon plötsligt gick in i väggen.

Irriterad över sitt fulmliga beteende riktade hon blicken snabbt framåt och insåg att väggen hon hade gått in i var mycket speciell. Den var grön och bestod av en kombination av läderklädsel, svart kroppsbehåring och svettigt, illaluktande kött.

Hon stod mitt framför en carper som var kolossalt berusad och hon kunde höra hur den andades tungt och upprört. Dess andedräkt hade en klibbig kvalitet och det luktade ruttet kadaver vid varje utandning.

Smugglaren kände hur paniken slog rot i henne och hon letade snabbt efter någonstans att ta vägen för att undkomma besten.

Sonjj visste mycket väl att hon svävade i livsfara. Skulle carpern få tag i henne skulle hon gå en mycket brutal död till mötes. Den skulle slita henne fullkomligt i stycken och det skulle bli en mycket blodig affär av det hela.

Hon stirrade kolossen rakt in i dess röda, vansinniga ögon och svalde nervöst. Vad skulle hon göra nu?

Bestens kraftiga ansiktsdrag avslöjade en hård yta som troligtvis skulle kunna stå emot det mesta och hon kände sig ensam och hjälplös där hon stod.

Plötsligt knöt carpern sin högerhand framför henne i blodig triumf och frustade ilsket. Sonjj tryckte snabbt upp sig mot ett ventilationsrör i närheten och kände sig liten och ynkelig framför den gröna väggen av kött.

Precis när carpern skulle gå till attack kom plötsligt en mindre folkskara längre bort och detta drog lyckligtvis till sig kolossens uppmärksamhet för ett kort ögonblick.

Hon såg nu sin chans och satte sin flyktplan i verket.

Sonjj sprang mot dörröppningen med all sin kraft och hon skulle inte stanna förrän hon kunde förlora sig i den täta folkmassan ute i nöjeskupolen.

Oturligt nog upptäckte carpern hennes flyktförsök och sprang genast efter henne.

Sonjj kände hur adrenalinet pumpade genom kroppen medan hon flydde för sitt liv. Hon sneglade bakom sig i språnget och märkte till sin fasa hur besten knappade in på henne.

Hon kom ut i den dunkla gången utanför och fortsatte sin vansinnesfärd framåt.

Hon var ungefär femton meter ifrån en glasentré där ett annat dansgolv befann sig, men hon kände att risken var betydligt större att carpern skulle få tag i henne innan hon hann fram dit.

När det återstod ett par meter till det nya dansgolvet insåg Sonjj att hon inte skulle hinna ifrån sin förföljare i tid så hon stannade upp med ett ryck, vände sig om och drog fram sin plasmaskjutare.

Carpern dånade fram med en blodtörst som var skrämmande att se och Sonjj insåg att ett skott från hennes vapen troligtvis bara skulle göra den ännu argare. Hon tog ändå chansen och avlossade ett par skott som träffade den rakt i bröstet.

Besten ryckte till men fortsatte framåt som om ingenting hade hänt.

Sonjj såg hur kolossens ögon pulserade av ilska och innan hon hann reagera kolliderade hon med varelsen och slungades iväg genom glassdörren och ut på dansgolvet på andra sidan.

Musiken överröstades av kraschen och glassplitter seglade ut överallt på det polerade golvet som Sonjj och Carpern befann sig på. Smugglaren reste yrt på sig och letade efter sin förföljare när hon plötsligt hörde en bekant röst i närheten.

-”Där är hon. Ta henne!” skrek en upphetsad Oos.

-”Va!? Looloo? Vad fan håller du på med!?” röt hon.

-”Tja! Du vet. Polisen här har ju högre status än du så jag var tvungen att visa honom hur duktig och tillmötesgående jag kan vara.” skröt han malligt.

-”Looloo! Ditt förbannade svin!” väste Sonjj och visade upp hårda käkmuskler. ”Detta skall du minsann få igen för, din jävel.”

Samtidigt såg hon hur carpern hade rest sig upp längre bort och den gjorde sig nu redo för en ny attack.

Sonjj tog ett djupt andetag och koncentrerade sig som aldrig förr. Hon svävade i livsfara från den vansinniga carpern och om inte det räckte så hade även Looloo angett henne till polismyndigheterna på Kva’um Doo.

Med tanke på allt som hon var efterlyst för skulle det vara förödande för henne om hon åkte fast nu.

Hon var tvungen att fly bort därifrån på något sätt. Frågan var bara hur?

Det uppstod ett kyligt dödläge där alla stirrade misstänksamt på varandra och utan förvarning satte Sonjj sin plan i verket och sprang bort mot en av utgångarna i nöjeskupolen. Med omedelbar verkan avfyrades en svärm av plasmaskott mot henne som alla missade sina mål. Carpern tog också upp jakten på sitt byte men den hade inte samma tur som Sonjj och träffades av flera skott som penetrerade dess massiva kropp.

Kolossen föll ner på golvet med en duns och låg stilla medan en tjock, grön sörja letade sig fram under kroppen.

Efter en hektisk flykt kom Sonjj fram till en öppning som hon inte hade sett förut. Hon övergav sin ursprungliga plan att ta sig mot utgången och valde istället den nya entrén. Hon pressade sig igenom en stor dörr med mycket möda och skyndade sedan framåt med plasmaskjutaren i sin hand.

Sonjj kom in i en mörk tunneln där det fanns flera rum på båda sidorna och alla försökte de överrösta varandra med sin ljudliga kakofoni.

Sonjj bestämde sig för den tredje dörren till vänster och sprang hastigt in där.

Väl inne fick hon plötsligt mycket svårt att andas och undrade var hon hade hamnat någonstans.

Det visade sig att hon hade kommit in i ett av de speciella dansrummen där bara raser som kunde leva i en giftig atmosfär befann sig. Gasen stack till våldsamt i näsborrarna och hon försökte hålla andan så gått det gick medan hon letade efter en annan väg därifrån.

Rummet var packat med dansande varelser av alla dess slag och synen påminde henne mer om en mörk och rörlig landmassa i dunklet.

Med en oerhörd snabbhet tog sig Sonjj igenom folkskaran och kom så småningom fram till den andra sidan av rummet.

Hon ansträngde sig till det yttersta för att kunna se någonting i den giftiga atmosfären. Hon blickade bort tårar från ögonen och kände sig allt mer dåsig när hon plötsligt lade märke till någonting intressant.

-”En utväg!” flämtade Sonjj inombords och skyndade bort mot en mörk servicegång längre bort.

Driven av den giftiga gasen störtade hon ut i den nya korridoren och fyllde lungorna med välbehövligt syre.

Sonjj vilade händerna på knäna och andades häftigt när en våldsam explosion plötsligt hördes i rummet intill. Musiken avbröts abrupt och panik spred sig som en löpeld bland gästerna.

Hon sträckte snabbt på sig och skyndade bort därifrån.

Hon sprang igenom den dunkla gången där väggarna täcktes av flera nedsläckta datorpaneler och letade efter en utväg.

Efter en stund kom Sonjj fram till en massiv dörr av metall som inte gick att få upp från hennes sida. Hon var fast.

Med bultande hjärtslag vände hon sig om och stirrade bort mot hållet hon precis hade kommit ifrån. Ingen av hennes förföljare hade hittat servicegången än men det var bara en tidsfråga innan det skulle ske.

Hon kunde inte bara stå där och inte göra någonting så med nytt mod sprang hon tillbaka mot öppningen igen.

Plötsligt ställde sig en av de letande poliserna mitt i öppningen längre bort och spanade in. Sonjj stannade genast upp i sitt språng och vågade knappt andas för hon visste inte om konstapeln såg henne ståendes där i mörkret.

Polisen vred huvudet fram och tillbaka men tyckte sig inte se någonting intressant.

Han vände sig om och skulle precis gå därifrån när en av panelerna intill henne plötsligt vaknade till liv. En stark röd lampa lyste starkt i dunklet och nu önskade Sonjj att hon inte hade valt att ta på sig klänningen med de många spegelfragmenten.

Till hennes tysta frustration drog ljuset till sig polisens uppmärksamhet och han tittade misstänksamt in i gången igen. Sonjj stod helt blickstill och hoppades att ljuset från panelen skulle försvinna men det var redan försent.

Med omedelbar verkan tog konstapeln upp sin kommunikationsenhet och tillkallade resten av styrkan.

Sonjj visste att hon hade blivit upptäckt så hon såg sig genast om efter alternativa flyktvägar därifrån. Efter en kort avsökning av området lade hon märke till en lucka i taket ovanför henne som ledde till en av stationens många servicetunnlar.

Sonjj klättrade upp på väggstegen intill och försökte trycka upp luckan men märkte då hur ett tjockt lås hängde vid öppningen som hindrade hennes flyktförsök.

Märkbart irriterad över alla motgångar hon hittills hade mött, hon hade ju kommit till Kva'um Doo för att koppla av och njuta, hoppade hon ner igen och drog fram sin plasmaskjutare. Hon riktade den mot serviceluckan ovanför, kramade om avtryckaren och avfyrade ett skott. Låsmekanismen sprängdes och glödheta metallbitar regnade ner överallt som förorenade golvet i servicetunneln.

Med låset äntligen borta klättrade hon upp igen och tryckte upp luckan med all sin kraft. Polisen borta vid öppningen märkte detta och drog genast fram sitt vapen. Med en ettrig energi avlossade han flera skott och av ren tur undvek hon polisens precisa skottsalvor med en hårsmåns marginal.

Väl inne i den trånga servicetunneln kröp hon framåt så fort hon kunde men den speciella klänningen hon hade på sig underlättade inte direkt.

-”Argh! Jag måste hinna till mitt skepp och ta mig härifrån innan de stänger av bryggan. Groot! Måste kontakta de andra och varna dem om Looloos förräderi.” Tänkte hon febrigt och avancerade framåt genom tunneln.

Med mycket möda fick hon fram sin kommunikationsenhet där inne och slog in en speciell knappkombination på framsidan. Det pep till och en av hennes besättningsmän svarade bestämt.

-”Fort! Ni måste genast ta er tillbaka till skeppet.” sa hon andfått. ”Looloo har tjallat på oss.”

-”Va!?” flämtade rösten i kommunikationsenheten förvånat. ”Menar du allvar, Sonjj? Bah! Det förbannade avskummet. Ja, jag säger genast till de andra. Var lugn, vi kommer.” Nöjd över konversationen stoppade hon undan apparaten igen och fortsatte fram genom labyrinten av metall.

Efter en stund kom hon fram till ett ventilationsgaller som släppte igenom en svag strimma av ljus i den mörka tunneln. Med andan i halsen tittade hon ner genom den och såg en av korridorerna nedanför. Det verkade lugnt där nere så hon lyfte försiktigt upp gallret och spanade efter några hot.

Det hon tittade ner på var en av de oändliga korridorerna med de otäcka röda heltäckningsmattorna och ingenting hotfullt syntes till så långt ögat kunde nå. Efter att ha väntat en stund fattade Sonjj mod och hoppade ner på golvet nedanför och drog fram sitt vapen. Hon visste åt vilket håll skeppshangaren var och skyndade fram i korridoren med sina sinnen på högsta beredskap, hela tiden letandes efter potentiella fiender vid varje korsning hon passerade.

Det var bäst att ta det säkra före det osäkra för hon kunde inte veta om någon stod och lurpassade på henne där.

Det var alldeles för lugnt här. Det borde vara mer aktivitet än detta tänkte hon misstänksamt och gick fram mot ett vägsål när en stor och bufflig polis plötsligt syntes till längre bort. Han hade inte lagt märke till hennes närvaro än och var tungt beväpnad med ett klass-II plasmagevär. Han stod tyst och spanade omkring sig medan han lyssnade intensivt på en kommunikationsenhet som satt fast på rustningen.

-”Hmm... Det där plasmageväret skulle allt komma väl till hands nu.” tänkte Sonjj slugt och stirrade intensivt på polisen.

Sonjjs andning blev långsam och rytmisk och hon fokuserade alla sina tankar på polisen. Hennes ögon penetrerade hans kropp och väsen och hon hamnade så småningom i en djup trans. Efter en stunds intensivt betraktande befann hon sig till slut inuti... Hans tankar.

-”Jag kontrollerar dig nu.” sa hon lugnt och sansat och fokuserade blicken ännu mer på konstapeln. ”Ladda ditt vapen.”

Polisen lydde blint och gjorde som rösten inuti hans huvud sa.

-”Rikta det nu mot ditt huvud.” kommenderade Sonjj och polisen följde hennes direktiv utan några protester.

Konstapeln riktade det tunga plasmageväret mot sitt huvud och bara stod där.

-”Krama nu om avtryckaren.” viskade hon suggestivt.

Hennes mentala offer gjorde som han hade blivit tillsagd.

Han kramade om avtryckaren på sitt vapen och direkt efteråt följde en våldsam explosion där blod, bitar av ben och sönderbrända köttdelar spred sig överallt i korridoren.

Sonjj släpptes loss från sitt mentala grepp och log triumfartat för sig själv.

Med hotet neutraliserat sprang hon fram till ruinerna av den huvudlösa kroppen och tog hand om vapnet.

Ljudet från plasmaskottet skulle med all säkerhet locka till sig en patrull i närheten så hon slösade inte på tiden utan skyndade vidare mot sitt skepp.

Ett par jobbiga minuter senare nådde Sonjj fram till slutet av gången där entrén in till hangaren befann sig. Hon saktade ner och smög fram den sista biten och spanade försiktigt runt hörnet.

-”Hangaren är tom. Bra!” tänkte hon och pustade ut. ”Då skall jag bara...”

Plötsligt avbröts hennes planer av en mörk upptäckt. På andra sidan hangaren såg hon en patrull på fyra tungt beväpnade poliser som vakade noggrant över området.

Hon grymtade irriterat för sig själv och tryckte upp sig mot väggen intill.

-”Lesk! Hur skall jag komma till mitt skepp nu?” väste hon mellan stängda tänder. ”Och var är de andra någonstans?”

Hon tittade försiktigt fram bakom hörnet igen och försökte använda sin telepati men de var alldeles för långt borta. Med en arg min gömde hon sig igen och bankade huvudet mot väggen för att försöka komma på en lösning.

Hon kände sig trött och förbannad. Med hennes tur hade de säkert redan beslagtagit skeppet och stängt av bryggan och bara väntade på att fånga in henne.

-”Bah! Jag måste härifrån nu.” väste hon irriterat för sig själv.

Hon laddade plasmageväret och gjorde sig redo för en sista strid. Med bestämda ögonbryn tittade hon fram igen och märkte då hur patrullen var borta.

Hon såg nu sin chans och med kroppen full av adrenalin skyndade hon ut i hangaren och tog sig mot skeppet.

Rappa steg avlöste varandra men Sonjj hade bara hunnit halvvägs ut när patrullen plötsligt dök fram bakom en dold sektion i hangaren och upptäckte hennes flyktförsök.

En vild skottlossning ägde rum och Sonjj riktade sitt vapen mot patrullen och avlossade en kraftig salva.

Väggen bakom en av poliserna exploderade i en orgie av eld och stenskräp men inga av dem skadades på något sätt.

Irriterad över att inga av skotten nådde hem laddare hon om sitt vapen och avlossade en salva till.

Denna gången hade hon mer tur och en av konstaplarna träffades rakt i magen. Skottet hade maximal effekt och en explosion följde som var så kraftfull att polisen delades på mitten och blod och inälvor sköljde över hans kamrater.

Detta skapade panik bland de andra i patrullen som genast vände om och sprang bort därifrån. Sonjj log nöjt och sträckte triumfartat på sig. Med nytt självförtroende fortsatte hon mot sitt skepp igen när en cylinderformad metallboll utan förvarning kom rullandes mot henne över hangargolvet.

-”Hey! Är inte det en...?” tänkte hon när den exploderade och en enorm chockvåg skapades som slungade iväg henne genom luften.

Efter en mardrömsliknande luftfärd landade hon på golvet och tumlade runt flera gånger och ådrog sig flera svidande sår över hela kroppen.

Efter en stund där synen och hörseln pulserade smärtsamt vaknade hon till liv igen och kände sig kraftigt desorienterad. Hon stönade till och skakade slött på huvudet och tittade upp.

Plötsligt sjönk hennes hjärta.

Runt omkring henne stod nu en hel skvadron av Kva’um Doos bästa poliser och riktade sina vapen mot den ökända smugglaren.

Sonjj stängde ögonen och kände hur hennes värld svajade farligt ovanför avgrunden.

Ett växande mörker höll på att ta över hennes liv och hon producerade en suck av den djupaste sorten.

Hon visste mycket väl vad som väntade henne nu. Antingen dödsstraff eller ett mycket långt fängelsestraff på en av de värsta anstalterna i universum, nämligen fängelsekolonin djupt inne i Pah’xx-systemet.

Hon skulle i alla fall inte mötas av några goda nyheter den närmsta tiden. Den saken var säker.

Hon suckade igen och det enda som repeterades i hennes hjärna om och om igen medan en av patrullerna gav sig ut för att fångsla henne var:

”Lita aldrig på en Oos”.

”Lita aldrig på en Oos”.

”Lita aldrig på en Oos”.